

Un ich sieh leider z'güet jetz numme,
 Ass dert kei Blättle-n-uf ka kumme;
 Un züedem denk ich erst jetz dra,
 Ne Zeitungsschriwer wird's jo ha
 Mit sim Handwerk, as wie noch mänge:
 Er wird's gern an dr Nagel hänke,
 Wenn er's do bis uf d'lentschte Stund
 Versàh hat un in Himmel kunnt!
 . . . . .
 Eh, thüe-n-ich mich jetz nitt trumpiere?...
 Mit all' dem denke-n-un studiere
 Ha-n-ich jo mine Portrait do
 Glaüb alle retouchiert jetz scho?...
 Sin se wirklich ferig alle?...
 Ich bi jo wie vom Himmel g'falle!

D'vekehrte Welt.

Was d'Astronome-n-eim thien lehre,
 Isch g'wiss mængmol ganz sunderbar;
 Me derf nur ihre Rechnung höre
 Vom Liecht, so schwindet's eim noch gar.

So g'schwind as d'Heitre schint's thüet wandre,
 So brücht se doch e g'wisse Zit,
 Fir z'geh vo eim Ort an dr andre,
 Das wisse wohl nitt alle Lit?

Ne so thüet's zum Exempel heisse,
 Ass 's Liecht vo unsrer Sunne-n-o
 Stark acht Minüte brücht, fir z'reise
 Vo dert uf unser Erde do.

Also, thàt ebber d'Erde-n-achte,
 Thàt vo dr Sunne-n-uns do sàh,
 So wàr das, was er thüet betrachte,
 Do scho vor acht Minüte g'schàh,

Wil 's Liecht, wo ihm das Bild thüet bringe,
 Natirlich vo dr Erde-n-o
 Die Zit brücht, fir dert ane z'dringe,
 Das isch ganz licht z'begriffe jo!

Zieht also d'Seel, wie's do thüet heisse,
 Bim Tod furt in d'Unendlichkeit
 Un thüet noch g'schwinder as 's Liecht reise
 Un schaut z'ruck bi dàr G'legeheit,

So sieht se d'Erde Stund' fir Stunde
 Wie sie erhellt gsi isch vorher,
 Se thàt d'Zit z'ruck sàh geh do unte,
 Wie witer as sie vo-n-is wàr!

Fir sie gieng's hintersi uf Erde,
 's gieng alles z'ruck, se sàch eso,
 Wie d'Alte wieder jung thien werde,
 Verkehrt wàr alles z'àmme do.

Anstatt Ein z'sàh in Bode trage,
 Sieht sie-n-en üse wieder nàh
 Un lade-n-uf dr Todtewage,
 Wo allemol bim Grab isch z'sàh.

Derno thüet sich e Zug formiere,
 Wo hintersi in d'Stadt z'ruckgeht,
 Wo thüet dr Todt' in d'Kirche fiehre
 Un wo-n-em g'halte wird e Red.

Vo dert thüet sich dr Zug bewege
 Als wieder z'ruck im Todt' si Hü, s
 Me thüet ne ins Bett wieder lege
 Un alle sàhn gar trürig üs.

Bol kunnt dr Dokter, fir ne z'wecke,
 Was g'wöhnlig g'schieht dr zweite Tag;
 Me thüet ne gli derno abdecke
 Un git 'm, was nur güet si mag.